

11.11

งานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี

สร้างโดย เพลย์ศึกสงครามมหาเอเชียบูรพา (๒๔๘๘)

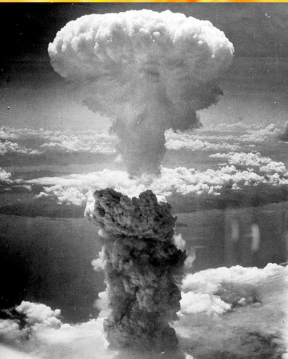
ณ ท้องศรีเมือง จ.อุบลราชธานี

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

The Monument of Merit

D-Day 11.11.2018

@ 11am

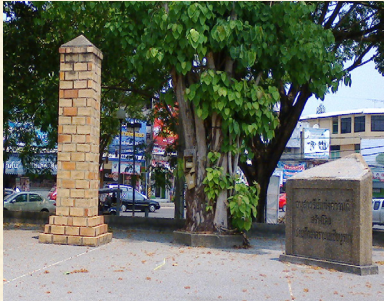

ประวัติ อนุสาวรีย์แห่งความดี

สร้างโดย เพลย์คิงส์ลัมพ์พันธมิตร (สงครามมหาเอเชียบูรพา) พ.ศ. ๒๔๘๘

ณ กรุงเทพมหานคร จ.อุบลราชธานี

ด้วยประเทศไทยในอดีตเมื่อครั้งเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ หรือสงครามมหาเอเชียบูรพา เมื่อราวปี พ.ศ.๒๔๘๔ - ๒๔๘๘ ทหารพลยศกษัตริย์พันธมิตรจากสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฯลฯ ได้ถูกฝ่ายอักษะ ประเทศญี่ปุ่น กวาดต้อนมาเป็นพลเชลยที่จังหวัดอุบลราชธานีจำนวนมาก โดยมีความเป็นอยู่อย่างทุกข์ยากแร้นแค้นแสนสาหัส แต่ได้รับน้ำใจและความเมตตาช่วยเหลือจากคนไทยทั้งหลายตลอดจนชาวบ้านอุบลราชธานีและเสรีไทยให้ได้มีชีวิตอยู่รอด

เมื่อสงครามยุติลงในปี พ.ศ.๒๔๘๘ ด้วยสำนึกในบุญคุณของคนไทยที่ได้ให้การช่วยเหลือ พลยศกษัตริย์พันธมิตรเหล่านั้น จึงได้พร้อมใจกันสร้างอนุสาวรีย์แห่งความดีนี้เพื่อเป็นที่ระลึกและตอบแทนความดีงามของน้ำใจ ณ บริเวณทุ่งศรีเมือง จ.อุบลราชธานี เมื่อได้มีชีวิตรอดกลับสู่บ้านเกิดจึงได้บอกต่อลูกหลานถึงคุณงามความดีความมีน้ำใจของคนไทยที่ได้ให้การช่วยเหลือพวกตนมาโดยตลอด

ต่อมาเมื่อราวปี พ.ศ.๒๕๑๒ - ๒๕๑๔ ทหารลัมพ์พันธมิตรที่เคยเป็นพลเชลยศึกและทายาทของพลเชลยศึก ได้มีโอกาสกลับมาร่วมรบในสงครามเวียดนามร่วมกันอีกครั้ง และได้ประจำการที่จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้พร้อมใจกันประกอบพิธีรำลึกโดยการวางพวงมาลาและกล่าวสดุดี ต่อมาเมื่อราวปี ๒๕๑๕ - ๒๕๔๙ ทายาทของพลยศกษัตริย์พันธมิตรจากสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ และทหารในเครือจักรภพ ได้นัดพบกันเพื่อมาประกอบพิธีระลึกถึงคุณงามความดีของคนไทยอย่างไม่เป็นทางการ ในวันที่ ๑๑ เดือน ๑๑ (พฤศจิกายน) เวลา ๑๑.๐๐ น. ณ อนุสาวรีย์แห่งความดีแห่งนี้เป็นอย่างต่อเนื่องมาเป็นประจำทุกปี

ในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ส่วนงานทางราชการ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สภาจ.อุบลราชธานี) ตลอดจนประชาชนใน จ.อุบลราชธานี ได้เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญความดีงามของน้ำใจแห่งบรรพชนไทยที่มีความกล้าหาญ และเสียสละช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์สร้างความตราบาปใจให้กับชาวต่างชาติมาอย่างยาวนาน จึงได้เข้าร่วมพิธีรำลึกอนุสรณ์แห่งความดีของบรรพชนไทยร่วมกับทายาทพลยศกษัตริย์พันธมิตรอย่างเป็นทางการ และได้เริ่มต้นจัดสืบเนื่องมาเป็นประเพณีมาตราบจนปัจจุบัน

History of the Monument of Merit

Constructed by WW 2 Allied Prisoners of War in B.E. 2488 (1945)

Thung Si Mueang, Ubon Ratchathani

During World War 2 or the Pacific War, in the years 1941-1945, Thailand was occupied by the Japanese army and allied soldiers from the United States of America, the United Kingdom, Australia, the Netherlands, etc. were taken as prisoners of war. Many of the prisoners of war were taken to Ubon Ratchathani province where they experienced harsh suffering, but received the kindness and compassion of the Thai people that included the local people of Ubon Ratchathani and the Free Thai Movement to help them survive.

When the war ended in 1945, the former prisoners remembered the assistance of the local people and collaborated together to build the Monument of Merit at Thung Si Mueang, Ubon Ratchathani province, as a token of the received generosity and goodwill. When the survivors returned home, they told their children and grandchildren about the caring kindness of the Thai people who had continuously assisted them.

Later, in 1969-1971, the former prisoners of war and their descendants returned once again to fight in the Vietnam War and were stationed at Ubon Ratchathani province. They cooperated together to conduct a remembrance ceremony by placing wreaths and paying respect. Then in 1992-2006, the families of the former prisoners of war from the United States of America, the United Kingdom, Australia, the Netherlands, etc. and soldiers from the Commonwealth came to perform a ceremony in remembrance of the kindness of the Thai people. This ceremony has since been held annually on 11 November at 11.00 Hrs. at Thung Si Mueang, Ubon Ratchathani province.

In 2007, the Thai government sector and Tourism Authority of Thailand (TAT) as well as the people of Ubon Ratchathani province realised the significant value of this generosity of the local people's predecessors who had the courage and sacrifice to assist other human beings. This has also created an impression among international visitors, who have participated in this remembrance ceremony together with the families of the former prisoners of war. This was the commencement of this event that has since become a tradition up till the present time.

ประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ 2

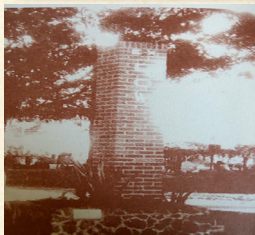
สารคดี สกู๊ปข่าว
อนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลฯ

สารคดี ๗๐ ปีวันสันติภาพไทย
กับขบวนการเสรีไทย

สารคดี อ่าวมะนาว วีรชน 2484

E-book
ประวัติอนุสาวรีย์แห่งความดี

E-book หนังสือที่ระลึก
อนุสาวรีย์แห่งความดีปี ๕๓

E-book บันทึกยูวชนทหาร
จ.อุบลราชธานี

Music เพลงรำลึกวันแห่งความดี
“ห่างเพียงกาย ใจเคียงกัน”

โครงการสืบสานพระราชปณิธาน ทำความดีเพื่อแผ่นดิน
กิจกรรม โครงการจัดทำสื่อบันทึกประวัติศาสตร์แห่งแผ่นดิน ๑
“งานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลราชธานี”

The Monument of Merit in 1945

ประวัติความเป็นมางานรำลึก
อนุสาวรีย์แห่งความดี

สร้างโดย เพลย์สัมพันธมิตร (สงครามมหาเอเชียบูรพา ปี ๒๔๘๘)

เรียบเรียงโดย น.ส.ธัญธรณ์ บัวงาม

Mr. Tom Porter

ผู้ประสานงานชาวอังกฤษ

ผู้จุดประกายการจัดงานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี

ได้มอบเอกสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๕๐

Ubonratchathani . Thailand, Commemoration of City's humanity to allied prisoners of world war two. On armistice- remembrance- veterans' Day at 1100hes, 11-11-2007.

In 1945, some people of U bonratchathani (Ubon) risked their lives to help exhausted & sick Allied prisoners of war. After the war. Ex-prisoners paid to build the Monument of Merit, to thank Ubon people for their humanity & kindness.

The Japanese army used Allied & Asian prisoners to build the terrible Death Railway from Thailand to Burma ('Bridge on the River Kwai' movie) the food was so bad, the work was so herd, many died.

Most the dead was Asian, about 90.000, but nobody knows exactly. Whole Tamil-Indian families came from Malaysia. Women & children worked & died too. They also came from China, Myanmar. Of 60.000 Western prisoners, around 16,000 died-from Britain 6.318, from Australia 1from 2,815, from Holland 2,490, & from the USA 4,377. Many others died from illness later. The deaths were not accidents As the railroad needed to be built fast, large of labourers worked without enough foot or medical care. They worked until they dropped. New slaves replaced the dead.

The Japanese army brought the last Allied prisoners in Thailand to Ubon. The guards threatened the local Ubon people. but Thais bravely tried to help when they could. Survivors told about 'Little Mother Ubon' .She & her daughter came repeatedly to give fruit to starving men. This showed great bravery & compassion, since the prisoners were strangers.

A Thai ofcer ghting with the allies marched into Ubon 1945 & nally freed the prisoners. Local 'farangs' come to the Monument of Merit on 11 November, the Day of Remembrance.

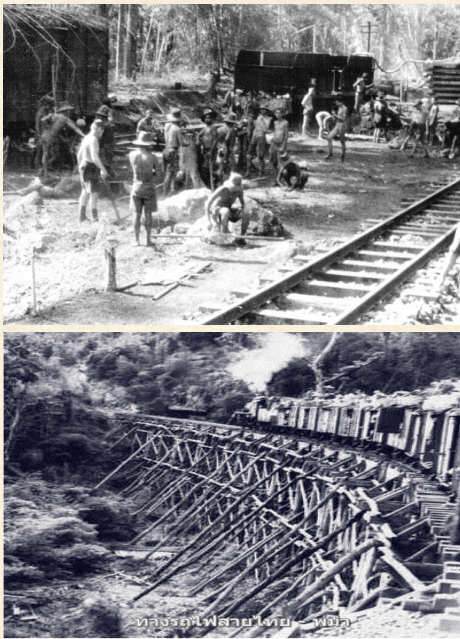

คำกล่าวสดุดี
พิธีรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี
โดย ทายาทเชลยศึกสัมพันธมิตร
๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
ณ หุ่นศรีเมือง จ.อุบลราชธานี

อุบลราชธานี ประเทศไทย การทำพิธีรำลึกถึงความเมตตากรุณา ต่อนักโทษพันธมิตรฝ่ายตะวันตก เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 การรำลึกถึงทหารผ่านศึกในการสงบศึกชั่วคราว ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 2550

ในปี 1945 (2488) ประชาชนบางกลุ่มในจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับภัยพิบัติในด้านที่อยู่อาศัยของพวกเขาเพื่อช่วยเหลือนักโทษพันธมิตรฝ่ายตะวันตก ผู้ซึ่งหมดกำลังและเจ็บป่วยจากสงคราม หลังจากสงครามสิ้นสุดลง นักโทษนอกประจำการ ถูกนำไปเพื่อสร้างอนุสาวรีย์คุณงามความดี เพื่อขอบคุณชาวอุบลฯสำหรับความเมตตากรุณาและเพื่อนมนุษยชาติ

ทหารญี่ปุ่นใช้นักโทษพันธมิตรฝ่ายตะวันตกและนักโทษชาวเอเชียเพื่อสร้างทางรถไฟแห่งความตายและนำเกรงขาม จากประเทศไทยไปสู่ประเทศพม่า (ภาพยนตร์สะพานข้ามแม่น้ำแคว) อาหารแย่มาก และการทำงานอย่างหนัก หลายคนเสียชีวิต

ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชียประมาณ 90,000 คน แต่ไม่มีใครรู้รายละเอียดที่แน่นอน ขณะที่ครอบครัวพวกพม่าอินเดียที่มาจากมาเลเซียผู้หญิงและเด็กทำงานและตายกันเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดมาจากเมืองจีนและเมืองพม่า นักโทษตะวันตก 60,000 คน ตายประมาณ 16,000 คน จากอังกฤษ 6,318 คน จากออสเตรเลีย 2,815 คน จากฮอลแลนด์ 2,409 คน และสหรัฐอเมริกา 4,377 คน และจากหลายคนตายจากการเจ็บป่วยในเวลาต่อมา

การตายไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุแต่เนื่องจากทางรถไฟต้องการก่อสร้างโดยเร็ว ทีมงานส่วนใหญ่ทำงานโดยปราศจากอาหารที่เพียงพอ แม้แต่การดูแลรักษาเช่นกัน พวกเขาทำงานจนกระทั่งลำทาสใหม่ถูกเปลี่ยนแทนคนที่ตายไป

ทหารญี่ปุ่นนำพานักโทษฝ่ายตะวันตกกลุ่มสุดท้ายไปประเทศไทย และนำไปไว้ที่จังหวัดอุบลราชธานี ทหารรักษาการคุกคามประชาชนท้องถิ่นของอุบลฯ แต่คนไทยผู้กล้าหาญพยายามช่วยเหลือพวกเขาเมื่อสามารถทำได้ ผู้รอดชีวิตกล่าวว่า “อุบลเป็นแม่อีกคน” เธอและลูกสาวของเธอมาเพื่อให้ผลไม้แก่ผู้อดอาหารหลายครั้ง นี่แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและความเมตตาอันยิ่งใหญ่ ทั้งที่นักโทษเหล่านั้นเป็นคนแปลกหน้า

รัฐบาลไทยได้ต่อสู้กับพันธมิตรตะวันตกที่ชายแดนจังหวัดอุบลในปี 1945 (2488) และท้ายสุดก็ให้อิสระภาพแก่นักโทษชาวต่างชาติในท้องถิ่นมารวมตัวกันที่อนุสาวรีย์คุณงามความดีในวันที่ 11 พฤศจิกายน เป็นวันแห่งการรำลึกวันแห่งความดี

Explanation for how the service started in 2006

Mr. Tom Porter

The Monument of Merit in Tungsi Mueng Park had been researched by Tom Porter. In 2006 Tom Porter, Naville Jones and Trevor Powell (all British ex-pat) discussed the possibility of thanking the local population for their help to the Prisoners of War (POWs) brought to Ubon Ratchathani. How and when this was to be done was being discussed and Robert Longidge (also British) suggested that as it was related to the 'Remembrance Service' help all over the world, it should be done on that day, the 11th day of the 11th month.

The 'Remembrance Day' originated after the World War 1 (WW1). The 'Armistice' or the end of WW1, was at 1100hrs on the 11th day of November (11th month) 1918. The war that had raged in Europe had laid waste to great areas of land. When the land recovered wild poppies sprung up and the poppy was adopted as the symbol in remembrance of all those that had died for our freedom. The poppy has remained the symbol of remembrance for all wars and conflicts since. The poppies that you will see the Farang wearing are from the Royal British Region. Donations are made when acquiring a Poppy, these donations are put into a fund to help support British ex-servicemen and women here in Thailand. As it has been said the poppy is only a symbol the 'Remembrance' and reaction during the two minutes silence is of importance.

In 2006 a very small service was held at the monument with help from Tom Nagler (Saratwadee Nagler, the spouse of ex-pat Gerhart). After a very short 'Remembrance Service' owners and thanks were given to the manager of the ECC.

In 2007 a similar small event took place, however Saratsawadee had arranged for a professional photographer to record the event. On this occasion a gentleman that had been a member of the Free Thai Movement that resisted the Japanese occupation during World War 2 (WW2) attended and was thanked by all.

In 2008 we were approached by local officials that had an interest in having some 'input' into the service. We were proud to have been asked and welcomed the participation.

In the west the Remembrance Service normally takes the following course; Christian Religious Service (most western countries are predominantly Christian). With prayers and hymns.

The Exhortation of 'Words of Remembrance'

The 'Last Post' bugle call.

The 'Two Minutes Silence'

The 'Reveille' bugle call.

Laying of Wreaths

In 2008 the above arrangement was changed so that the laying of wreaths and the thanks to Ubon Ratchathani (Ubon) and its' people preceded the 'Words of Remembrance'. The service we have in 2009 is a re-arrangement of the 2008 service.

While in the west the Remembrance Service is well established and no explanation is needed. Here in Ubon with the addition of the 'Thank' to the people of Ubon we have a short address explaining why we are all here. The address is repeated in both Thai and English.

"During the war, Allied POWs and Asian prisoners were used to build a railway from Thailand to Burma. This is often referred to as the 'Death Railway' due to the number of people who died during its construction. Most of those that died, approximately 90%, were Asian Slaves mainly from Malaysia, Burma, Java and Singapore. There were approximately 62,000 Allied POWs who worked on the railway. It is believed that about 13,000 died on the railway and many others died later from illnesses and injuries resulting from it. These POWs were primarily from Australia, Canada, Holland, UK and the United States.

Towards the end of the war, many Allied POWs were brought to Ubon as prisoners. Despite threats to their own safety, many local Ubon people helped them-survivors told about 'Little Mother Ubon' who, with her daughter, came repeatedly to give fruit to the starving POWs. A Thai officer fighting with the Allies marched into Ubon in 1945 & finally freed the POWs.

After the war, a number of ex-POWs made donations for the construction of the Monument of Merit in Tungsi Muang Park to thank the people of Ubon for their humanity and kindness".

Robert G.F.Longridge
Robert is Ex-Royal Engineers
British Army

On a less somber part of today's service.

During the Second World War, Allied POWs and Asian prisoners were used to build a railway from Thailand to Burma. This is often referred to in the west as the 'Death Railway' due to the number of people who died during its construction. Most of those that died, approximately 90%, were Asian Slaves primarily from Malaysia, Burma, Java and Singapore. There were approximately 62,000 Allied POWs who worked on the railway. It is believed that at least 13,000 died on the railway and many others died later from illnesses and injuries resulting from it. These included prisoners from Australia, Canada, Holland, United Kingdom, and the United States.

Towards the end of the war, many Allied POWs were brought to Udon Ratchathani as prisoners. Despite threats to their own safety, many local Ubon people helped them – survivors told about 'Little Mother Ubon, who, with her daughter, came repeatedly to give fruit to the starving prisoners. A Thai officer fighting with the Allies marched into Ubon in 1945 & finally freed the prisoners.

After the war, a number of ex-prisoners made donations for the construction of the Monument of Merit to thank the people of Ubon for their humanity and kindness.

I am honoured, on behalf of those POWs helped by the local people, to say "Thank you" to the Governor and people of Ubon Ratchathani and would like to present to Khun Sumalee Sirit Namporn with this small token of our thanks.

And finally I would like to thank the Governor and the good people of Ubon Ratchathani for allowing us "Farang" to hold and be a part of this very special ceremony here in Ubon.

Thank you

รำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เชลยสัมพันธมิตรจากเอเชียและตะวันตก ได้ถูกกวาดต้อนนำมาใช้กำลังในการสร้างทางรถไฟจากประเทศไทยไปยังประเทศพม่า เรื่องนี้มักถูกกล่าวถึงทางทิศตะวันตกว่า 'The Death Railway' เนื่องจากจำนวนผู้เสียชีวิตระหว่างการก่อสร้าง ส่วนใหญ่ที่เสียชีวิตประมาณ 90% เป็นทาสเอเชียส่วนใหญ่มาจากมาเลเซีย พม่า ชาว และสิงคโปร์ มีประมาณ 62,000 คน

เชลยสัมพันธมิตรที่ทำงานบนรถไฟ เชื่อกันว่าอย่างน้อย 13,000 คนเสียชีวิตในรถไฟและคนอื่น ๆ อีกหลายคนต้องเสียชีวิตเกิดจากการขาดแคลนอาหาร มีอาการเจ็บป่วยและบาดเจ็บจากการเร่งก่อสร้างทางรถไฟ เหล่านี้ประกอบด้วยนักโทษจากออสเตรเลีย แคนาดา ฮอลแลนด์ อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

ในช่วงสุดท้ายของสงครามเชลยหลายคนถูกส่งตัวไปเป็นนักโทษที่ค่ายกักขังจังหวัดอุบลราชธานี ชาวบ้านท้องถิ่นอุบลหลายคน แม้จะต้องเผชิญภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของตัวเองหลายครั้ง แต่ชาวบ้านอุบลได้พยายามช่วยเหลือเชลยสัมพันธมิตรเหล่านั้นมาโดยตลอด โดยมีเชลยผู้รอดชีวิตได้เรียกชาวอุบลว่า **"แม่คนที่สอง"** และได้เล่าเรื่องราว **"แม่อุบลซึ่งมีลูกสาวของเธอมาช่วยหลายครั้งเพื่อให้ผลไม้อาหารแก่นักโทษเชลยสงครามที่ไทย"** มีเจ้าหน้าที่ชาวไทยที่ต่อสู้ร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตรได้เดินทางเข้าไปในอุบลราชธานีในปีพ. ศ. 2488 และได้ปล่อยตัวนักโทษเชลยเมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2

หลังจากสิ้นสุดสงครามเมื่อปี 2488 อดีตนักโทษเชลยสัมพันธมิตรหลายคน ได้รวบรวมเงินกันบริจาคเพื่อช่วยกันสร้างอนุสาวรีย์แห่งความดีแห่งนี้ เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่ระลึกตอบแทนความดีงามของน้ำใจคนไทยและขอบคุณประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานีที่มีความเมตตาในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และบังเกิดสันติสุขแห่งมนุษยชาติ

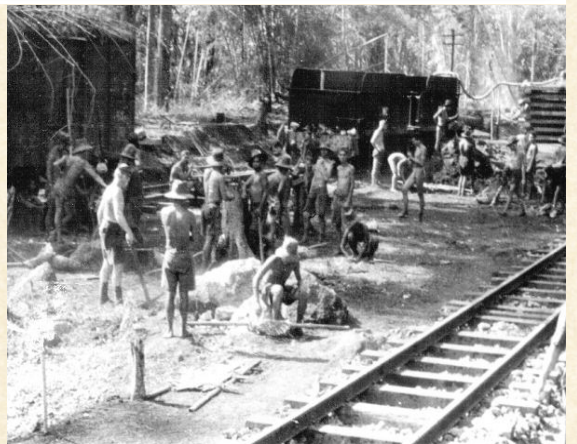
ผมรู้สึกเป็นเกียรติในนามของ POWs ทายาทเชลยสัมพันธมิตร ที่ได้รับความช่วยเหลือจากคนในท้องถิ่นจังหวัดอุบลฯ เพื่อขอกล่าวคำว่า **"ขอบคุณ"** คนไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

และในที่สุดผมก็อยากจะขอบคุณผู้ว่าราชการจังหวัดและคนดีของจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ระลึกว่าเรา "ฝรั่ง" จะระลึกถึงความดีงามนี้เสมอ และถือเป็นส่วนหนึ่งของงานพิธีพิเศษที่อุบลราชธานีตลอดไป

ขอบคุณ

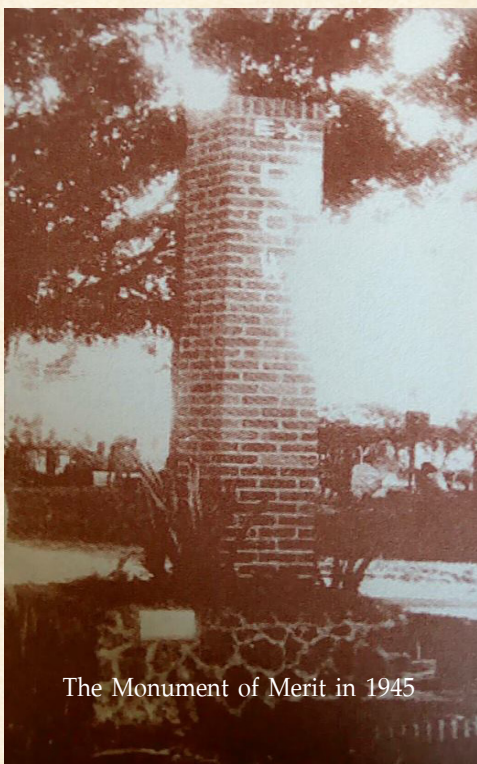

ทางรถไฟสายมลายู - ภูเก็ต

อนุสาวรีย์แห่งความดี The Monument of Merit

The Monument of Merit in 1945

อนุสาวรีย์แห่งความดี The Monument of Merit นี้สร้างขึ้นโดยเชลยสัมพันธมิตร ที่ถูกกักขังเป็นเชลยที่จ.อุบลราชธานี ได้สร้างไว้เป็นอนุสรณ์ที่ระลึกเพื่อตอบแทนคุณงามความดี ความมีน้ำใจคนไทยชาวจ.อุบลราชธานี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนมีชีวิตอยู่รอด หลังจากยุติสงครามมหาเอเชียบูรพาปี ๒๔๘๘

ปัจจุบันตั้งอยู่ที่บริเวณทุ่งศรีเมือง ด้านตะวันออกเฉียงใต้ ใกล้สี่แยกถนนศรีนครินทร์ตัดกับถนนราชบุตร ตรงกันข้ามกับ "หอประชุมประชาชน"

อนุสาวรีย์แห่งนี้มีลักษณะเป็นแท่นหินก่อด้วยศิลาแลง (ภาษาถิ่นเรียก "หินแม้ง")

ขนาดประมาณ 1.20 x 2.50 สูง 1.00 ม.

บนแท่นหินมีเสาหินสูงประมาณ 3.00 ม.

รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างด้านละ 0.50 ม.

(คล้ายปล่องโรงสีไฟ)

ที่เสาด้านตะวันออกมีอักษรโลหะเรียงจากบนลงมาล่าง

จากหลักฐานภาพถ่ายอนุสาวรีย์แห่งความดีเมื่อปี ๒๔๘๘ ปรากฏข้อความ EX.P.O.W. ซึ่งอาจารย์วาสิต ศรีธัญรัตน์ ครูพลศึกษา ร.ร.นารินุกูล/วิทยาลัยครูอุบลฯ ได้อธิบายให้ผู้เขียนฟังว่า อักษรนี้ย่อมาจากคำเต็มว่า "EX.Prisoner of War" แปลว่า "นักโทษนอกประจำการแห่งสงคราม" (ตรงกับเอกสารของ Mr.Tom Porter) หรือ "เชลยสงคราม" ถ้าต้องการทราบเพิ่มเติมให้ไปขอความรู้จาก คุณครูทองอินทร์ วิสเพ็ญ "บรรณารักษ์หอสมุดจังหวัดอุบลราชธานี" ที่อยู่ตรงข้ามกับอนุสาวรีย์นี้ ท่านเคยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ร.ร.เบ็ญจะมะมหาราชระหว่าง พ.ศ. 2476 - 2494

ทางชาติเข็ชชาวอุบล

ความเป็นมา.....การจัดงานวันรำลึกแห่งความดี

11 พฤศจิกายน ของทุกปี (11:11: 11) คือ วันที่ 11 เดือน 11 เวลา 11.00 น. ตรงกับวันทหารผ่านศึก ในสงครามโลกครั้งที่ 1 และที่จังหวัดอุบลราชธานี มีพิธีการรำลึกถึงคุณงามความดี ที่อนุสาวรีย์แห่งความดี ที่ชาวอุบลราชธานี ไม่ค่อยทราบ และไม่ได้สืบสานเป็นตำนานความดีให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ หลังจากเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติ และสงครามเวียดนามสงบลง จะมีชาวต่างชาติที่เคยเป็นเชลยศึก...และทายาทของเชลยศึกหลายประเทศ ได้เดินทางมาที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อแสดงความเคารพ และขอบคุณบรรพชนคนอุบลราชธานี ที่เคยให้การช่วยเหลือ เหล่าทหารเชลยศึกในสงครามมหาเอเซียบูรพา (สงครามโลกครั้งที่2) ซึ่งมี ยายไหล ศิริโสตร์ เป็นอีกคนหนึ่งที่เคยช่วยเหลือ และเชลยศึกได้มอบของที่ระลึกเป็นการตอบแทนน้ำใจ หลายปีที่ผ่านมาจะมีเหล่าทหาร และทายาทเชลยศึกมาร่วมกันจัดกิจกรรมอย่างไม่เป็นทางการ ณ อนุสาวรีย์แห่งความดี ที่ทุ่งศรีเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

บุคคลที่ควรกล่าวถึงในการจัดพิธีรำลึกถึงคุณงามความดีของชาวอุบลราชธานี ในช่วงปี พ.ศ.2535 - 2549 มีสเตอร์ทอม พอร์ตเตอร์ ชาวอังกฤษ ครูสอนภาษาต่างประเทศ และเพื่อนๆอีกหลายชาติที่อยู่ในประเทศไทย และเดินทางมาจากต่างประเทศ เป็นกลุ่มเล็กๆ นำช่อดอกไม้ เพื่อแสดงความเคารพที่อนุสาวรีย์ อย่างไม่เป็นทางการ

ต่อมาในปี พ.ศ.2550 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 โดย คุณภมลวรรณ เรืองขจร ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ประสานให้นายปัญญา แพงเหล้า ผู้เขียนโปสังเกตการณ์ พร้อมเชิญสื่อมวลชน และบุคคลอื่นๆ มีนายสุวิช คุณผล ข้าราชการบำนาญ นายชาญชัย จินตนกุล และทีมข่าวราชธานีเคเบิลทีวี นายสุเทพ แก้ววรสูตร บรรณาธิการวารสารหอการค้าอุบลราชธานี รวมถึงญาติมิตรทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ประมาณ 50 คน ร่วมประกอบพิธีอย่างไม่เป็นทางการ ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 2550 เวลา 11.00 น. ซึ่งมีขั้นตอนเรียบง่าย เริ่มเวลา 10.45 น. ผู้ร่วมพิธีทุกคนยื่นเข้าแถวครึ่งวงกลม โดยมีผู้นำได้กล่าวถึงความสำคัญ ความเป็นมา และกล่าวสดุดี เวลา 11.00 น. ยืนสงบนิ่ง 2 นาที ตามลำดับ เสร็จพิธี มีสเตอร์ทอม พอร์ตเตอร์ มอบช่อดอกไม้ให้นายสุวิช คุณผล เป็นการแสดงความขอบคุณชาวอุบลราชธานี ที่บรรพชนได้ให้การช่วยเหลือเหล่าเชลยศึกที่ประสบความยากลำบากในภาวะสงคราม มีชีวิตอยู่รอดได้เพราะน้ำใจของชาวอุบลราชธานี เป็นการเชิดชูบรรพชนผู้ประกอบคุณงามความดีของชาวอุบลราชธานี ให้ดำรงอยู่คู่อุบลราชธานีตลอดไป

ปี พ.ศ.2551 การจัดงานอย่างเป็นทางการ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม โดยจังหวัดอุบลราชธานี องค์การบริหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์ องค์การปกครองท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน สถานศึกษา นักเรียน นักศึกษา ประชาชน โดยมีนายสุรพล สายพันธ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประธานในพิธี มีมีสเตอร์ทอม พอร์ตเตอร์ เป็นผู้แทนชาวต่างประเทศ และได้ประกาศยกย่องคุณงามความดียายไพล ศิริโสตร์ ซึ่งเป็นคนหนึ่งที่เคยช่วยเหลือเชลยศึกให้รอดพ้นจากอันตรายในยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมียายรังสี ศิริโสตร์ บุตรสาวของยายไพล ศิริโสตร์ รับโล่ประกาศเกียรติคุณในครั้งนี้ และจังหวัดอุบลราชธานีประกาศให้เป็น วันรำลึกแห่งความดี อย่างเป็นทางการ

บันทึกความทรงจำ

พิธีรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดีปี ๒๕๕๕

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๕ ข้าพเจ้าผู้จัดทำ น.ส.อัญชรัตน์ บัวงาม ได้ลงพื้นที่ไปเก็บภาพบรรยากาศในพิธีรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดีเป็นครั้งแรก ด้วยแรงบันดาลใจจากคำบอกเล่าของบิดา (ขณะนั้นอายุ ๘๐ ปี) ที่ได้เคยเล่าถึงการให้ความช่วยเหลือทหารสัมพันธมิตรในสมัยสงครามมหาเอเชียบูรพา หรือสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่จังหวัดอุบลราชธานี

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้าร่วมพิธีดังกล่าวร่วมกับทายาทของทหารสัมพันธมิตรเหล่านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจและรู้สึกอัศจรรย์ใจมากกว่า เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ยุติลงไปแล้วกว่า ๗๐ ปี แต่เหตุโศกนาฏกรรมของเชลยสัมพันธมิตรเหล่านั้นก็ยังไม่ลืม และยังรำลึกถึงบุญคุณของคนไทยที่ได้เคยให้การช่วยเหลือบรรพบุรุษของตนให้รอดพ้นจากภัยสงคราม และได้สร้างอนุสาวรีย์แห่งนี้เป็นที่ระลึกตัวแทนแห่งความดีงามของน้ำใจคนไทย และจะได้เดินทางกลับมาประกอบพิธีรำลึกต่อเนื่องกันมาเป็นเวลายาวนานกว่าสิบปีโดยที่คนไทยส่วนใหญ่ไม่ทราบเรื่องมาก่อน

เป็นการจุดประกายทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะสืบค้นเพื่อที่จะเก็บเป็นบันทึกประวัติศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อสืบทอดให้น้องๆเยาวชนและคนไทยได้ทราบถึงประวัติศาสตร์ที่สำคัญเป็นบันทึกแห่งสันติภาพหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์โลก (ที่คนไทยอาจจะลืมไปแล้ว แต่คนต่างชาติไม่เคยลืมและตราตรึงใจมาตราจบจนปัจจุบัน) และพยายามสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเก็บบันทึกในการจัดทำเป็นสารคดีและภาพยนตร์ประวัติศาสตร์แห่งความดีงามของแผ่นดินนี้ไว้สืบต่อไป

In 2012, I, Ms. Thanyathon Buangam first visited the area to take photographs of the atmosphere of the Remembrance Ceremony of the Monument of Merit. The inspiration to do this came from a report given by my father (at that time he was 80 years old) who mentioned about the assistance given to the Allied soldiers at Ubon Ratchathani province during World War 2 or the Pacific War.

When I participated in the aforementioned ceremony together with the families of the former Allied soldiers, I felt very impressed and amazed that even though World War 2 had already ended for more than 70 years, the descendants of the former prisoners of war had never forgotten about it. Also, they still recalled the kindness of the Thai people who provided assistance to their forebears from the perils of war and established this monument of the generosity of the Thai people.

This inspired my interest to search for local historical records to pass onto youth and the Thai people to know more about this significant record of world history. (The Thai people may have forgotten about this, but foreigners never forget and it has been imprinted in their minds till the present.) Also, I tried to search for various recorded information to make a documentary and film of the history of this merit of our country.

การเข้าร่วมพิธีรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดีในครั้งนี้นำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพบกับผู้แทนทหารในเครือจักรภพจากอังกฤษ และได้เปิดให้ชมบันทึกของคุณพ่ออดีตนายทหารที่ไต่บันทึกรายการเหตุการณ์ในสมัยสงครามมหาเอเชียบูรพาเมื่อปี ๒๔๘๔-๒๔๘๘ ที่ได้เคยช่วยเหลือสัมพันธมิตรสร้างสนามบินที่อุบลราชธานี และได้ขอให้ท่านช่วยสืบค้นบันทึกจากฝ่ายสัมพันธมิตรว่าเคยได้รับการช่วยเหลือจากยุวชนทหารบ้างหรือไม่ เพื่อยืนยันประวัติศาสตร์ร่วมกัน และได้สัญญากับท่านไว้ว่าเมื่อไหร่หนังสือบันทึกฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วจะให้ท่านเป็นที่ระลึก

จากการสืบค้นประวัติศาสตร์นี้เอง จึงทำให้ค้นพบสนามบินลับของญี่ปุ่นที่ได้ให้ช่วยเหลือสัมพันธมิตรสร้างไว้ที่จ.อุบลราชธานี เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญแห่งหนึ่งที่ลูกหลานทายาทชาว.อุบลราชธานี จะได้รับรำลึกและสืบสานความดีงามนี้ไว้เป็นอนุสรณ์สืบต่อไป

Participating in the Remembrance Ceremony of the Monument of Merit gave me the opportunity to meet military representatives from the Commonwealth, and I showed them my father's record of the past as a young soldier that showed the incident of World War 2 during 1941-1945 and the assistance given to the Allied prisoners of war who constructed an airport at Ubon Ratchathani, and I asked them to find the records from the Allies if they had received assistance from a young soldier or not. This would confirm this history, and promised that when this record was completed, I will give them for commemorate it.

From searching this history, I found that the secret airport of the Japanese army that the Allied prisoners of war had constructed at Ubon Ratchathani province was another piece of historical evidence of importance that the descendants of the people of Ubon Ratchathani province would always remember at the Monument of Merit.

บันทึกของพ่อ

ยุวชนทหาร รร.เบญจมะหาราช

ยุวชนทหาร (ปี พ.ศ. 2484 - 2488) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จากโรงเรียนเบญจมะหาราช มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี ซึ่งได้รับการฝึกวิชาทหาร ในการป้องกันประเทศ จากค่ายสรรพลีทรี ประสงค์ จ.อุบลราชธานี

ช่วยเชลยศึกสัมพันธมิตร สร้างสนามบินอุบลราชธานี

ในช่วงระหว่างการฝึกที่ค่ายสรรพลีทรีประสงค์นั้น ข้าพเจ้า นาย ประเสริฐ บัวงาม ได้รับคำสั่งจากครูฝึกให้ไปช่วยเชลยศึกสัมพันธมิตรในการก่อสร้างสนามบินอุบลราชธานี ที่ทหารญี่ปุ่นได้เกณฑ์เชลยศึกสัมพันธมิตรจากนานาชาติทั้ง สหรัฐ อังกฤษ ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฯลฯ เป็นจำนวนมากมาเป็นร้อยเป็นพันคน เพื่อมาใช้แรงงานในการเร่งก่อสร้างสนามบินเพื่อใช้เป็นฐานกำลังในการรบ และขนส่งยุทธโธปกรณ์

ข้าพเจ้าและเหล่ายุวชนทหารทั้งหลาย ได้เข้าไปช่วยเหลือเชลยศึกสัมพันธมิตรในการเร่งก่อสร้างสนามบินอุบลราชธานี โดยทหารญี่ปุ่นได้ใช้ให้เชลยศึกไปขุดหินจากลำห้วยแม่น้ำมูลเพื่อนำมาใช้ในการก่อสร้าง และหากมีการขัดแย้งก็จะโดนลงโทษเขียนตลึงโบายเป็นที่น่าเวทนาเป็นอย่างมาก ส่วนข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ก็ได้ไปช่วยกันขุดหินจากแม่น้ำมูลโดยใช้มือขุดก่อนหินขึ้นมา กอง ๆ ไว้ แล้วเหล่าทหารญี่ปุ่นก็ใช้ให้เชลยสัมพันธมิตรเข้ามาขนเอาไปเพื่อใช้ในการก่อสร้างสนามบิน

ประมวลภาพรำลึกวันแห่งความดีชาวอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นายสฤกษ์ วีฑูรย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน นักเรียน นักศึกษา พี่น้องประชาชนชาวอุบลราชธานี และชาวต่างชาติทายาทเชลยสัมพันธ์มิตรจำนวนหนึ่ง ร่วมพิธีรำลึกถึงคุณงามความดีของชาวอุบลราชธานีที่ได้การช่วยเหลือทหารที่ตกเป็นเชลยศึกในสงคราม ในงานวันรำลึกแห่งความดีชาวอุบลราชธานีประจำปี ๒๕๖๐

ประมวลภาพรำลึกวันแห่งความดีชาวอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๐

งานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลราชธานี ปี 2561

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2561 เวลา 11.00 น. นายสฤทธ์ วิฑูรย์ ผู้ว่าราชการ จ.อุบลราชธานี เป็นประธานในงานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี ณทุ่งศรีเมือง จ.อุบลราชธานี ร่วมกับทายาทของเชลยศึกสัมพันธมิตร และส่วนงานราชการ ตลอดจนประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานีเข้าร่วมงานอย่างพร้อมมั่งคั่งด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

อนุสาวรีย์แห่งความดี เป็นอนุสรณ์สถานที่เชลยศึกสัมพันธมิตรในสมัยสงครามมหาเอเซียบูรพา ได้สร้างไว้หลังจากยุติสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อปีพ.ศ.2488 เพื่อตอบแทนคุณงามความดีความมีน้ำใจของคนไทยและชาวจ.อุบลราชธานี ที่ได้ให้การช่วยเหลือจนมีชีวิตอยู่รอด และได้บอกต่อลูกหลานถึงคุณงามความดีนี้

ปัจจุบันจะมีทายาทของเชลยศึกสัมพันธมิตรจากยุโรปและทหารในเครื่องจักรภพอาติ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฯลฯ เข้าร่วมงานรำลึกเป็นประจำทุกปีในวันที่ 11 เดือน 11 (พฤศจิกายน) ณ. ทุ่งศรีเมือง จ.อุบลราชธานี โดยในเวลา 11.00 น.จะเป่าแตรนอน เพื่อยืนสงบนิ่งไว้อาลัยแก่ผู้จากไปและรำลึกถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษไทยที่มีเมตตาให้ความช่วยเหลือแก่เชลยผู้ทุกข์ยาก เป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันเป็นที่ 13

เชลยสัมพันธมิตรที่จ.อุบลราชธานี เป็นเชลยที่ส่วนหนึ่งถูกกวาดต้อนมาจากการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำแคว จ.กาญจนบุรี ทำให้เชลยเสียชีวิตจากการก่อสร้างที่เร่งรีบและโหดร้ายทารุณเป็นจำนวนมาก และเชลยจากเอเชียและยุโรป ตะวันตกกลุ่มสุดท้ายได้นำมากักขังที่ค่ายควบคุมนักโทษที่ จ.อุบลราชธานี และถูกบังคับให้สร้างสนามบิน โดยมีทหารญี่ปุ่นควบคุมอย่างเข้มงวด และมีความเป็นอยู่อย่างทุกข์ยากแร้นแค้นแสนสาหัส แต่ได้รับน้ำใจความเมตตาจากคนไทยโดยแอบให้ความช่วยเหลือเชลยสัมพันธมิตรที่ทุกข์ยาก แม้จะโดนทหารญี่ปุ่นทำร้ายเข็มนตีเป็นประจำก็แอบช่วยเหลืออยู่เสมอ สร้างความประทับใจให้กับเชลยกอดคอกันเป็นเพื่อนตายยามยาก

หลังจากยุติสงคราม เกลี้ยสัมนัชนมิตรได้พร้อมใจกันมาสร้างอนุสาวรีย์แห่งความดีนี้ ณ ท่งศรีเมือง จ.อุบลราชธานี เพื่อตอบแทนความดีงามของน้ำใจคนไทยและชาวบ้านอุบลฯ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นตัวแทนสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพ และสันติภาพที่การให้ด้วยความเมตตาและเสียสละจะสร้างสันติสุขให้เกิดแก่ประชาคมโลก และปรากฏขึ้นที่ประเทศไทย โดยอนุสาวรีย์แห่งความดีนี้ตั้งอยู่อย่างสงบเสียบมากกว่า 73 ปีแล้ว โดยที่คนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรับทราบ

นายกเทศบาลนครอุบลราชธานี มอบหลักสูตรการเรียนรู้อะวัตศาสตร์ อนุสาวรีย์แห่งความดี แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ในปี พ.ศ. 2561 นี้ เป็นนิมิตรหมายอันดีได้รับความร่วมมือจากทางเทศบาลนครอุบลราชธานี ได้เล็งเห็นคุณค่า ความสำคัญจึงได้เริ่มจัดทำหลักสูตรเรียนรู้อะวัตศาสตร์ อนุสาวรีย์แห่งความดีนี้ บรรจุลงในหลักสูตรการศึกษาของ ชุมชน เพื่อให้เยาวชนและประชาชนชาวอุบลราชธานีได้ ศึกษาเรียนรู้อะวัตศาสตร์ความดีงามของบรรพชนไทยที่ได้ สร้างคุณงามความดีเป็นที่ประจักษ์และความตราตรึงใจให้กับ ชาวต่างชาติมาเป็นเวลานานและสร้างชื่อเสียงอันดีงามให้กับ ประเทศไทยสืบต่อไป

น.ส.ธัญธรณ์ บัวงาม / รายงาน

Remembrance Day 2018 – Order of Ceremony by Mike Chapman

[Sections marked in blue will be repeated in Thai]

10:45 Introduction

Good morning Khun Governor, ladies and gentlemen, children, and welcome to the thirteenth Ubon Ratchathani Remembrance Day Ceremony.

Today, we join people in many places around the world, who are performing their own acts of remembrance in their own countries, on this date, the 11th day of the 11th month, at 11am local time.

Here in Ubon, we also extend our thanks to the people of Ubon Ratchathani, for the help given to allied prisoners of war during the Second World War.

[0' 40"]

เรียน ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี และสวัสดิ์แขกผู้มีเกียรติทั้งหญิงและชาย ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับเกียรติต้อนรับท่านเข้าสู่พิธี วันรำลึกแห่งความดีชาวอุบลราชธานี ปีที่ 13

วันที่ 11 เดือน 11 เวลา 11.00 นาที่ ของทุกปี ถือเป็นเวลาตามท้องถิ่น มีความสำคัญโดย พวกเราและประชาชนทั่วโลกจะได้ร่วมกันประกอบพิธีรำลึกถึงคุณงามความดี ซึ่งตรงกับวันนี้

[0' 40"]

10:47:00 Laying of Wreaths

Some wreaths will be now laid:

1. Farangs of Ubon, laid by Mr. Julian Stratheam [0' 50"]

2. Operation Crown, laid by Mr. Jim Curtis and Mr. John Hamnet [0' 50"]

3. The American Legion, laid by Commander Larry Edmonds,
American Legion [0' 50"]

4. Red Cross of Mukdahan, laid by Khun Kalaya Sathien [0' 50"]

10:50:40 Speech

Today marks one hundred years since the signing of the armistice that brought an end to the First World War. During 4 years and 3 months of conflict, more than 16 million people were killed, and many more injured. Just think about that figure for a moment – an average of 10,000 people killed every day for 4 years. That is the equivalent of the entire population of Ubon Ratchathani every two weeks.

The first remembrance ceremony was held at Buckingham Palace, in London, in November 1919. That same year, the two minute silence was introduced in South Africa.

First known only as Armistice Day, the name Remembrance Day extends the meaning to include casualties of the Second World War and other conflicts.

Many younger guests, and some of our Thai hosts, may not be familiar with the meaning behind the ceremony, so I will take a moment to explain the symbolism.

The first minute of silence is to remember the fallen, whilst the second minute is thanksgiving for those who returned home, and to pay respect to the families of those who perished.

The silence is traditionally preceded by a short reading from a poem which was written in honour of fallen soldiers, followed by a bugle call known as the "Last Post". The British Army used a number of bugle calls as a form of announcement that could be heard in any weather. The "Last Post" signified that the sentries had all been checked and the camp was secure for the night. This makes the two minute silence a symbolic night vigil.

After the two minute silence, the bugler plays the "Rouse". The "Rouse" is played in the morning to tell the soldiers to get out of bed.

After the "Rouse", a few words are said as a dedication. The text is taken from a war memorial in Kohima, in India, and mark the end of the main part of the ceremony.

This format is followed in all British Commonwealth countries and many others, with similar ceremonies in other Allied countries.

Here, we also offer our thanks to the people of Ubon, epitomised by "Little Mother Ubon", who assisted allied soldiers who were kept as prisoners of war in Ubon in 1945, during the Second World War. The site of the old prison camp is just up the road towards Amnat Charoen. An airstrip that the prisoners were forced to construct lies nearby, and is still in use by private aircraft. The airstrip's ammunition store lies within what is now Ubon Zoo; it is now in use as an education centre. History is here on the ground, as well as in our memories, the stories told by our older relatives, and in our acts of Remembrance.

[3' 00"]

Mike Chapman

ในวันนี้เมื่อประมาณหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมา ได้มีการลงนามในสนธิสัญญาร่วมกันหลายฝ่าย เพื่อยุติสงคราม (สงครามโลกครั้งที่ 1) ที่เกิดจากความขัดแย้งกัน กินเวลา 4 ปี กับอีก 3 เดือน ผลจากความขัดแย้งครั้งนั้นส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 16 ล้านคน และอีกบาทเจ็บอีกมากมาย ประมาณการจำนวนผู้ที่เสียชีวิตอย่างคร่าวๆ วันละ 10,000 คนต่อวันในช่วง 4 ปีนั้น ซึ่งหากจะ เทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดของจังหวัดอุบลราชธานีในปัจจุบัน นั่นหมายถึงภายในเวลา 4 ปี จะมีผู้เสียชีวิต 10,000 คนทุกๆ 2 สัปดาห์

พิธีรำลึกถึงทหารผ่านศึกถูกจัดขึ้นครั้งแรกที่ พระราชวังบักกิงแฮม กรุงลอนดอน ในปี ค.ศ 1919 และในปีเดียวกันนี้ประเทศแอฟริกาใต้ ได้ริเริ่มและแนะนำให้มีการยื่นสงบนิ่งเพื่อไว้อาลัยเป็นเวลา 2 นาที และถือใช้จนปัจจุบัน

แต่แต่หลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 วันดังกล่าวนี้ได้ถูกขยายความสำคัญรำลึกทหารผ่านศึก

สำหรับเยาวชนและผู้ร่วมในงานหลายๆท่านอาจจะไม่รู้จักรหัสหรือคั่นเคยความเป็นมาของพิธีการในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอใช้เวลาอธิบายพิธีการอันเป็นเชิงสัญลักษณ์ของการยื่นสงบนิ่งเพื่อไว้อาลัย 2 นาทีสักเล็กน้อย

สำหรับนาทีที่ 1 ของการยื่นไว้อาลัย เพื่อรำลึกถึงผู้วายชน ส่วนนาทีที่ 2 นั้น เพื่อแสดงความขอบคุณสำหรับผู้ที่ได้มีโอกาสกลับมาบ้าน หรือรอดชีวิต และอีกทั้งเป็นการแสดงความนับถือแต่ครอบครัวของผู้วายชน

ประเพณีการยื่นสงบนิ่งและการเป่าแตร จะกระทำจากอ่านบท ทกลอนหรือคำกล่าวสดดีในการรำลึกถึงทหารผู้วายชน การเป่าแตรในรอบแรกนี้ เรียกกันว่า Last Post / การเป่าแตรนอน โดยปรกติแล้วการเป่าแตรนอนจะกระทำกันในค่ายทหารเวลาค่ำเพื่อเป็นสัญญาณให้ทหารทราบว่าเป็นเวลาพักผ่อนบ้านนอน แต่สำหรับในพิธีครั้งนี้เพื่อเป็นการส่งผู้วายชนได้พักผ่อน

หลังจากการสงบนิ่ง 2 นาทีสิ้นสุดก็จะมีการเป่าแตรอีกครั้ง ครั้งนี้เรียกว่า “Rouse / การเป่าแตรปลุก” โดยปรกติการเป่าแตรปลุกนี้ ในค่ายทหารจะเป่ากันในตอนเช้าเพื่อปลุกให้ทหารตื่น แต่สำหรับในพิธีนี้เพื่อปลุกให้ผู้ที่ยืนสงบนิ่งได้ตื่นจากอาการสงบนิ่งและ เป็นสัญญาณว่าเสร็จสิ้นพิธีรำลึกแล้ว

รูปแบบพิธีรำลึกนี้ได้ถูกนำไปใช้ทุกประเทศในเครือจักรภพประชาชาติบริเตนและอีกหลายประเทศ รวมถึงอีกหลายประเทศที่ประกอบพิธีคล้ายคลึงกัน

สำหรับงานครั้งนี้เพื่อเป็นการขอขอบคุณและรำลึกถึงคุณงามความดีของชาวอุบลฯ ที่มีส่วนให้การช่วยเหลือทหารนาชาติที่ถูกจับให้เป็น เฉลยศึกสงครามที่อุบลราชธานี เมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ 2 ปี ค.ศ 1945 สำหรับพื้นที่ค่ายกักกันซึ่งเคยอยู่บริเวณทางไปจังหวัดอำนาจเจริญ เฉลยศึกได้ถูกบังคับให้สร้างสนามบินขึ้นในบริเวณดังกล่าว และปัจจุบันสนามบินดังกล่าวยังคงใช้เป็นสนามบินสำหรับเครื่องบินส่วนบุคคล พื้นที่กักกันเฉลยศึกได้ถูกเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ซึ่งบริเวณดัง

กล่าวก็คือที่ตั้งของ สวนสัตว์อุบลฯ ในปัจจุบัน และนี่คือเรื่องเล่าที่บอกต่อกันมา
จากรุ่นสู่รุ่น ให้รำลึกถึงคุณงามความดีในครานั้นต่อไป

[3' 00"]

10:56:40 Thanks

Many people have helped to make this ceremony what it is today.

We offer our thanks to His Excellency the Governor of Ubon Ratchathani, Poo Wah Changwat Sarit Witun, and his staff, who have organised the event with great eagerness and interest. Thank you Khun Poo Wah Changwat Sarit Witun.

Ajarn Nikon and Ajarn Panya have spent a lot of time organising the event behind the scenes. Thank you Ajarn Nikon and Ajarn Panya.

My wife and children once again gave their time to make the poppies. Thank you Khop Kua.

And a big "thank you" to all of you who have attended today. The money raised by your donations goes to invalided Thai army veterans, and I would like to thank you on their behalf.

[1' 00"]

10:57:40 Silence Phones

In a moment we will hold the two minute silence. Please remember to silence your telephones.

Would you please stand.

[0' 10"]

ขอเชิญร่วมกันยืนสงบนิ่งเป็นเวลา 2 นาที และขอความกรุณาปิดเสียงเรียกโทรศัพท์มือถือของท่าน ขอเชิญครับ

[0' 10"]

10:58:00 The Exhortation

They went with songs to the battle, they were young,
Straight of limb, true of eye, steady and aglow.
They were staunch to the end against odds uncounted,
They fell with their faces to the foe.

They shall grow not old, as we that are left grow old:
Age shall not weary them, nor the years condemn.
At the going down of the sun and in the morning
We will remember them.

Response : We will remember them.

[0' 35"]

10:58:40 Bugler sounds the Last Post

[1' 20"]

11:00:00 Two minute silence

[2' 00"]

11:02 Bugler plays the Rouse

[0' 30"]

11:03 Dedication

When you go home, tell them of us and say -
For your tomorrow, we gave our today.

We now invite the Governor to release doves and light the lantern of peace.

In Flanders Fields

by Lieutenant-Colonel John McCrae

*In Flanders fields the poppies grow,
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.*

*We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.*

[0' 30"]

~~

*Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.*

We will remember

ประมวลภาพงานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลราชธานี ปี ๒๕๖๑

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ นายสฤกษ์ วิฑูรย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยหน่วยงานภาครัฐ องค์กร เอกชน นักเรียน นักศึกษา พี่น้องประชาชนชาวอุบลราชธานี และชาวต่างชาติทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนายทนาย ร่วมพิธีรำลึกถึงคุณงามความดีของชาวอุบลราชธานีที่ให้การช่วยเหลือทหารที่ตกเป็นเชลยศึกในสงคราม ในงานวัน รำลึกแห่งความดีชาวอุบลราชธานีประจำปี ๒๕๖๑

ประมวลภาพงานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลราชธานี ปี ๒๕๖๑

ทีมงานสร้างภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ The war of merit มิตรภาพในไฟสงคราม
ร่วมวางพวงมาลาอนุสาวรีย์แห่งความดี ปี ๒๕๖๑

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๑.๐๐ น. ทีมงานจัดสร้างภาพยนตร์ประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ ๒ “มิตรภาพในไฟสงคราม The war of merit” นำโดย ผู้กำกับกำลังสำรองตรีหญิง ธัญธรณ์ บัวงาม ผู้ประพันธ์และบรรณาธิการ E-book หนังสือรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี จ.อุบลราชธานี ซึ่งในปีนี้ได้จัดทำไปสการ์ตอเล็กทรอนิกส์ QRcode สารคดีประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ ๒ และประวัติอนุสาวรีย์แห่งความดี ตลอดจนบทเพลงที่ระลึก มาแจกให้กับผู้เข้าร่วมงานทุกท่าน เพื่อเป็นสื่อกลางในการบันทึกเรื่องราวแห่งความดีงามของแผ่นดิน เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้คนไทยและชาวต่างชาติได้รับทราบ เป็นสื่อแห่งสันติภาพด้วยความดีงามของโลกตลอดไป

มอบโปสเตอร์งานรำลึกอนุสาวรีย์แห่งความดี
ที่ระลึกแทนคำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ

Thank you